

מ"ת 8267/07/22 - דניאל רוסו - אסיר בפיקוח נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 8267-07-22 מדינת ישראל נ' רוסו(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 343149/2022

בפני	כבוד השופטת מיכל דואני בהירי
המבקש	דניאל רוסו - אסיר בפיקוח
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

רקע-

1. לפני בקשה לעיון חוזר , במסגרתה מבוקש לבטל את התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש בתיק זה.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום ביום 25/7/22 המייחס לו שני אישומים . כן הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996.
נטען, ביום 7.11.17 נפסל המבקש בתיק 1144-10-14 , בנוכחותו, מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים.
ביום 5.1.21 נפסל המבקש בתיק 2708-04-20, בנוכחותו, למשך 12 חודשים.
ביום 12.4.22 נעצר המבקש , לאחר שביצע עבירת תנועה ונרשם לו דוח ברירת משפט. יצוין כי במועד זה המשיב שוחרר (להלן: האישום השני).
ביום 24.7.22 נעצר המבקש בשנית בגין עבירת תנועה לאחר שעשה שימוש בטלפון בעת נהיגתו . במועד זה נעצר ונכלא (להלן: האישום הראשון).
העבירות המיוחסות למבקש - נהיגה בזמן פסילה בשתי הזדמנויות ועבירות של פקיעת רישיון נהיגה מעל שנתיים, נהיגה ללא ביטוח, שימוש בטלפון בעת נהיגה.
3. ביום 25.7.22 , במסגרת דיון שהתקיים בפני כב' השופט שור , הודיעו הצדדים בזו הלשון: " הגענו להסכמה לפיה המשיב יוותר עצור באיזוק אלקטרוני בפיקוח בביתה של הגב' רוסו ת.ז. 323372417 כתובתה רח' פרנק 15 דירה

29 חדרה".

4. נוכח הסכמת הצדדים, ובהמשך להחלטת כב' השופט שור קבעה כב' השופטת פלג בר-דיין ביום 1.8.22 כי המשיב יועבר למעצר באיזוק אלקטרוני בכתובת ברחוב פרנקו 15 חדרה, דירה 29 קומה 5, בביתה של הגב' רוסו מריה בפיקוח אנושי רציף. הפיקוח האנושי יבוצע לסירוגין על ידי הגב' רוסו מריה ת"ז 323372417, מר אוהד גואטה ת"ז 2144446619, והגב' אלה ארקישבסקי - אמו של המשיב, ת"ז 312752645.

ערבות צד ג' כשכל אחד מהמפקחים חתם עליה בסך של 7,000 ₪ תשמש להבטחת תנאי ההשמה במעצר באיזוק אלקטרוני ולהבטחת התייצבות הנאשם לדיונים בעניינו.

5. ביום 16.8.22 הוגשה בקשה מטעמו של ב"כ המבקש, שלא ייצג אותו בדיונים הראשונים, תוך שנטען כי לא התקיים דיון לגופו של עניין בשאלת הראיות. נטען כי קיים כרסום משמעותי בראיות המצדיק עיון מחדש. צוין כי מאחר וההחלטה התקבלה על סמך הסכמות הצדדים ומבלי שב"כ המבקש טען- יש לקיים כעת דיון שיהיה בו כדי להביא לביטול התנאים המגבילים.

טענות הצדדים-

6. במסגרת הדיון היום העלה ב"כ המבקש מספר טענות אשר לשיטתו מהוות כרסום של ממש בראיות. נטען כי המבקש כלל לא היה מודע לכך שהוא נוהג בזמן פסילה ובהיעדר ידיעה לא מתגבשת העבירה. ב"כ המבקש טוען כי ביהמ"ש בגזרו את הדין בשני התיקים, בשנת 2017 ובשנת 2021, לא הסביר למבקש כי עליו להפקיד הצהרה חלף רישיון הנהיגה. עוד נטען כי הפסילה הסתיימה מאחר ומועד תחילתה במועד מתן גזר הדין. ב"כ המבקש מבקש להשוות את מצבו של המבקש, אשר לדבריו רישיון הנהיגה שלו אינו תקף מזה למעלה מעשור, למצבו של בלתי מורשה. בהתאם, סבור כי כלל לא נדרש בהפקדה. נטען כי בנסיבות אלה מדובר בהפקדה "טכנית בלבד". יתר על כן, גם המשטרה עצמה לא ידעה ולא הודיעה למבקש כי הוא מצוי בפסילה כאשר נעצר בגין עבירות תעבורה עד חודש יולי 22. על המשטרה היה למנוע את האישום הראשון ככל והיו מעדכנים את המבקש מיד בארוע המפורט באישום השני כי הוא מצוי בפסילה. העובדה כי נעצר לאחר הארוע המפורט באישום הראשון (הארוע המאוחר בזמן), והוגש כנגדו כתב אישום בגין שני הארועים, מבלי שנחקר במועד האירוע המפורט באישום השני (הוא הארוע המוקדם בזמן), מהווה הליך בלתי הוגן.

בנוסף, ב"כ המבקש הדגיש כי כנגד המבקש לא קיים מאסר על תנאי ואין בעברו הרשעה שעניינה נהיגה בזמן פסילה.

באשר לנסיבותיו האישיות של המבקש- המבקש מצוי במצוקה כלכלית משמעותית בהיותו מנהל הליך חדלות פרעון ונדרש בתשלום מזונות. עוד נטען כי נוכח מעצרו אינו מסוגל לכלכל עצמו ואינו מסוגל לעמוד בתשלום דמי המזונות. נסיבות אלה עתידות להביא לביטול הליך חדל"פ בו הוא מצוי, לאחר שהמנהל המיוחד, כך נטען, התריע בפניו כי אי תשלום דמי המזונות יוביל לביטול ההליך. בנוסף, המבקש הציג פס"ד פינוי ולפיו עליו לפנות את בית המגורים עד סוף חודש זה. המבקש מבהיר כי עליו להיערך למציאת מקום מגורים חלופי.

7. ב"כ המשיבה טענה כי התיק נידון, החלטה התקבלה על בסיס הסכמות ועל כן צריך היה להגיש בקשה לעיון חוזר ולא כפי שהוגשה.

בהיבט המהותי- נטען כי המבקש לא יכול להעלות טענות של חוסר ידיעה בדבר הפסילה מאחר והוא נכח בשני הדיונים שהתקיימו בביהמ"ש, הן בשנת 2017 והן בשנת 2021. כך, דבר הפסילה הודע לו בו ביום מתן גזר הדין. העובדה שהמבקש בחר שלא להפקיד את רישונו, או תצהיר חלף הרישיון, הרי שאינו עומד בלשון החוק ומניין ימי הפסילה לא החל. גם במסגרת החקירה טען המבקש כי הרישיון/תצהיר לא הופקד בשל מחדלו של עורך דינו שייצג אותו בהליך הקודם ולא הכחיש כי לא בוצעה הפקדה כאמור. אכן, המבקש נחקר ביום 24.7.22 גם על העבירה מיום 12.4.22, ואכן, במסגרת הרשעות קודמות, שלאחר שנת 2017, לא צוין בפני המבקש כי הוא נוהג בזמן פסילה, בכלל זאת באירוע המפורט באישום השני. עם זאת, אין בכך כדי להכשיר את נהיגתו ואת העובדה כי כל עוד לא הופקד הרישיון או תצהיר חלף רישיון הנהיגה, הרי שטרם סיים לרצות את תקופת הפסילה. ב"כ המשיבה מפנה הן להוראות החוק והן לפסיקה תומכת.

ב"כ המשיבה ציינה את עברו התעבורתי המכביד וציינה כי לכל הפחות על המבקש לשהות במעצר באיזוק אלקטרוני, כפי שהוסכם ע"י הצדדים.

8. המבקש ביקש אף הוא לשאת מספר מילים. המבקש התמקד בעיקר בקושי הכלכלי אליו נקלע והחשש כי יבוטל הליך חדל"פ נוכח אי תשלום דמי המזונות. בנוסף, ציין את הקושי לשהות בבית הגרושה - המפקחת והחשיבות כי ימצא מקום מגורים חלופי בהקדם נוכח צו פינוי כנגדו הקבוע לסוף חודש זה.

דין והכרעה-

9. באשר לסמכותו של בית המשפט לדון בתשתית הראייתית במסגרת בקשה לעיון חוזר- נאשם רשאי לפנות לבית המשפט ולבקש לדון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, כאשר סוגיה זו לא נידונה לגופה. גם אם סנגורו של המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בשלב הראשון של הדיון, וביהמ"ש הורה על מעצרו על יסוד הסכמה זו, ניתן וצריך לקיים דיון מקיף בשאלת הראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר. ר' בש"פ 6185/19, פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 25.9.19.

10. בקשה למעצר עד תום ההליכים מחייבת התקיימותם של שלושה תנאים: קיומן של ראיות לכאורה כנגד המבקש, עילת מעצר- (מסוכנות) והיעדרותה של חלופת מעצר ראוייה.

אדון בתנאים לפי סדר:

11. ראיות לכאורה- שמעתי את טענות ב"כ המבקש בדבר היעדר ראיות לכאורה, או לכל הפחות בדבר כרסום ראייתי משמעותי.

תיק החקירה הועמד לעיוני.

במסגרת התיק, בין היתר, דוח משרד התחבורה- רשות הרישוי בדבר אי הפקדת רישיון נהיגה, שימוע והודעת איסור מנהלי על שימוש ברכב, הודעת הנהג במסגרתה ציין: " לא ידעתי על התיקים של הפסילות. גם בכל הפעמים שעצרו אותי ונתנו לי דוח הכל היה תקין. אם הייתי יודע שיש לי פסילה הייתי מטפל בזה במיידית". וכן: " לגבי הפסילות שהייתי נוכח, לא היה לי רישיון להפקיד...", " היה לי עו"ד שהיה צריך לעשות את זה". ועוד: " לא ידעתי שאני בפסילה וגם שוטרים שעצרו אותי היום לא אמר לי שיש לי פסילות בהעדר מלפני שנים".

מבלי להתעלם מטענותיו של ב"כ המבקש בדבר היעדר צורך להפקיד את רישיון הנהיגה/ תצהיר חלף הרישיון, אם בשל האמור בגזרי הדין ואם בשל שיש לראותו כבלתי מורשה - הרי שטענות אלה יש לברר במסגרת ההליך העיקרי.

אני סבורה כי בהיעדר פסיקה מחייבת לא ניתן לראות במבקש כבלתי מורשה שאינו נדרש כלל בהפקדה.

עוד סבורה אני כי העברת האחריות לכתפיו של ב"כ המבקש, אשר ייצג אותו בהליכים קודמים, אין לה ממש שהרי המבקש נכח באולם בעת שניתנו גזרי הדין.

לכל הפחות על המבקש היה לדעת כי עליו לבצע הפקדה, כאמור בדיון שהתקיים ב- 5.1.21 ביהמ"ש מציין במפורש: " ריצוי הפסילה החל מהיום ועל הנאשם לבצע הפקדה. בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישונו- גם אם פקע תוקפו, במזכירות בית המשפט ועל פי נהלי המזכירות".

יחד עם האמור, לא ניתן להתעלם מכך שהמבקש נעצר מספר פעמים מבלי שנטען כי הוא נוהג בזמן פסילה, גם בשנת 2021, לאחר מתן גז"ד (ר' הרשעה מס' 1 מיום 14.7.21) והן במסגרת האישום השני (מיום 12.4.22). המבקש לא נחקר במועד הארוע המתואר באישום השני על עבירה זו, וחקירה בוצעה רק במסגרת הארוע המתואר באישום הראשון. כך, לכל הפחות ניתן היה למנוע את העבירה השניה ככל והרשויות היו מבצעות ברור מעמיק.

נוכח המתואר, ניכר כי קיים כרסום בראיות.

אף בהתחשב בכרסום בראיות כמפורט, המפחיתה מעוצת הראיות, מצאתי לקבוע כי בידי המשיבה די ראיות לכאורה, בשלב זה של הדיון.

12. באשר לעילת מעצר- מעצר נועד להרחיק אדם מסוכן מן הציבור, ובעניין דנן מדובר במסוכנות בנהיגה. המסוכנות הנשקפת מן המבקש נלמדת ממכלול הנסיבות, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבורה.

ביחס לעבירות המיוחסות למבקש, נכתב רבות כי מדובר בעבירה חמורה, בצידה גלומה סכנה גבוהה לשלום הציבור. ר' ע"פ 5056/08 מדינת ישראל נ' אסיאס מורנו (פורסם בנבו) מיום 22.5.08 וכן- עפ"ת 534-12-10 זנון עודה נ' מדינת ישראל ורע"פ 2865/17 אילן כהן נ' מדינת ישראל.

לא ניתן להקל ראש הן בעברו הפלילי והן בעברו התעבורתי המכביד. המבקש נוהג משנת 2004 וצבר לחובתו 52 הרשעות, בהן גם עבירות חמורות (נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול, סרוב להיבדק בבדיקת נשיפה, נהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש). המבקש אף ריצה מאסר בדרך של עבודות שירות. עם זאת, מצאתי לציין כי המבקש לא הורשע בעבר בעבירה של הפרת הוראה חוקית או בנהיגה בזמן פסילה וגם בכך יש כדי ללמד על הרתעה קיימת. יש לייחס למבקש רמת מסוכנות שונה מזו אשר היתה נקבעת לו היה המבקש נתפס ונחקר גם במסגרת האישום השני.

13. בחינת חלופת מעצר ראוויה- ס' 21(ב)(1) לחוק מחייב את בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בנאשם פחותה.

הלכה פסוקה היא כי רק במקרים חריגים ייעצר נהג עד תום ההליכים בעבירות תעבורה, כאשר ביהמ"ש צריך לשוות לנגד עיניו אמצעים מידתיים בעטיים לא ישוב הנהג לנהוג. ר' בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 14.3.08.

בחינת החלופה תעשה בהתאם לחוק במסגרת בדיקה "דו שלבית"- בדיקה עקרונית ובדיקה קונקרטית, ר' בש"פ 5467/17 עמוס רוקח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 23.8.17.

14. עוצמת הראיות, כעולה מחומר החקירה, יש בכוחה להשפיע גם על עוצמת עילת המעצר ובחינת החלופה. כאשר נמצאה חולשה ראייתית או "כרסום בראיות", יש בכך כדי להשפיע על האפשרות לשחרור לחופת מעצר במסגרת "מקבילית הכוחות", הידועה בפסיקה. ר' למשל: בש"פ 5109/15 מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 30.7.15.

15. אכן, החלטה לשחרור בחלופת מעצר טומנת בחובה "סכנה" כי המשוחרר יפר אותה. התנאי הבסיסי לשחרורו של עצור לחלופת מעצר, הוא יכלתו של בית המשפט ליתן אמון כי המבקש יעמוד בתנאי שחרורו. התרשמותי מן המבקש כי ברורה לו משמעות הפרה. עוד מצאתי לציין כי יש ליתן משקל לנסיבותיו האישיות - העובדה כי עליו לשלם מזונות ילדיו והסיכון כי יבוטל הליך החדל"פ אותו הוא מנהל, ובכך יתקשה לשוב ולשקם עצמו.

16. בבחינת כלל האמור, בדיקת הראיות, עילת המעצר, המסוכנות והאיזון שיש לערוך בין השיקולים השונים בבחינת "מקבילית הכוחות"- מצאתי כי ניתן להורות על שחרורו של המבקש לחלופה הדוקה בדמות מעצר בית ובפיקוח.

17. באשר לבקשתו של המבקש לצאת בשעות העבודה- בקשה זו תידון בכפוף להעברת מידע מפורט. לצורך כך עליו לפרט את שעות ומקום העבודה (לא ניתן להסתפק באמור במסגרת הדיון). כמו כן, להציג פרטי מפקח לשעות העבודה אשר יתחייב ללוותו מפתח ביתו ביציאה ועד פתח ביתו בשובו, ככל ואין מדובר במי משלושת המפקחים הקיימים.

18. בשלב זה, ועד יוצע מפקח אשר יאושר ע"י המשיבה (או לחילופין עד יתקיים דיון ככל ולא תוגשנה הסכמות), ישהה המבקש במעצר בית בכל שעות היממה באותה הכתובת בה היה מצוי במעצר באיזוק בפיקוח אלקטרוני. המבקש יהיה נתון בפיקוח לסירוגין ע"י אחד מבין שלושה המפקחים אשר חתמו על ערבות, במסגרת ההסכמות. הפיקוח ימשך כאמור, כל עוד לא יודיעו לבית המשפט אחרת.

19. מובהר כי על המבקש נאסר לצאת בשלב זה בכל שעות היום ולכל מטרה, אלא בכפוף לאישור בית המשפט.

20. המבקש יחתום על ערבות עצמית בגובה ₪ 5000 וכן יפקיד ₪ 1000 במזומן לצורך הבטחת קיומו של מעצר הבית כאמור. ניתנת ארכה להפקדה, בתוך 72 שעות.

21. המבקש מזהר כי כל הפרה של תנאי שחרורו עשויה להוביל למעצרו מאחורי סורג ובריח, עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

22. אם יפר המשיב את התנאים לעיל - יעצר מיד ויובא בפני שופט בתוך 24 שעות.

23. המזכירות תודיע לממונה על האיזוק האלקטרוני וכן לצדדים, ככל הניתן טלפונית.

ב"כ המבקש יודיע אף הוא למפקחים.

תיק החקירה יושב לידי המשיבה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ב, 21 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.